

O KOŽI PTICA

O KOŽI PTICA

Vitlati zastavu po maslu se trojica
okliznu. Doukolotečen sam, ne
plaćen. Stojim na skeli gotske

katedrale, krečim, žene
nam donose grožđe. Močvara se
zagreva i umalo ključa. Znamo da

drugačije gore lampioni
u različitim roze bojama: s prospektom, s
prospektom, s prospektom, s

obeležjima časti. Voda teče, od Tita sam se zločinu
učio. Zidovi džakova peska padaju u
kalem? U zaleden ribnjak?

U Martinovu peć? U mekano
korito s pljosnatom vodom? Ko uistinu
može razneti svoju mašinu? Potoci

i srnice, kost i koža, Marija i
vaznesenje, sve pajtaš do pajtaša. Još u vreme
papirnih telegrama, kojima

su oblepljivali mostove, žice su bile
uključene u majušne siluete. Danas se
igla sama zariva u drvo.

POEZIJA

SERIAL KILLER

*I'm going to have quality time and I'm
going to sleep, moji studenti su
entuzijastični, divlji, kako mi samo zahuktaju jezik,
jednog moram da potopim pod ploču,
potapam te pod ploču, kažem mu, treba
ti to, dobro plešeš, ali ja te hoću
potopljenog pod ploču. Ne
razume. Gleda me kô tele, a materijal kô
Nižinski. Da, kažem mu, inače ćeš koleno
da razbiješ, to razume. A još neće
da se potopi. Moram brzo da obavim to,
hoću da gledam seriju Abraham
Linkoln: Pod njegovim šeširom.
Konačno jedan koji nam je dorastao. Potapa se.*

REKS

Nisam smeо da plivam tamo da se ne bih
izgrebao. Da me ne bi uništila
rđa. Da se ne bih upleo u lance.
Mogao sam da pozajmim gajetu, ali posle
sam ostao u čamcu dok su drugi
ronili. Obećao sam. Gvožđe je bilo
tabu, sekli su ga varioci. Moleto je
zagrejan, moja barka je ljuščica.
Raceovi su pežoom dovezli gajbice
breskava za ceo logor. Imao sam
malo frajerske odeće, malo dokolenica
s elastikom. Nisam ni
siromašan ni bogat, ni mršav ni debeo,
samo lep, međutim, Andraž je bio lepši.

CITATI

„Dišem kao savremen i veličanstven muškarac.“

Jeremija

„Paluba je izgorela.“

Jeremija

„Koga na krušku potegnu konopcem za podizanje jedra, taj zna kako da se raspadne.“

Niče

„Lepak pravi grimase i bog diše.“

Vagner

„Prašina sa zavesa širi se na kauč.“

Djagiljev

„Daj mi žabu, jer je moja.“

Ja

TI

Verlust der Mite mi je visio o vešalima
pre no što sam presekao kanap. Brošura,
sad poput palačinke, opet mi se valja pod
nogama. Ribe vole loptu. Veslo je
zapakovano. Bakarne uši ispljuvane, čudno,
zar ne? Čovek koji je izumeo lokomotivu,
razmišljao je samo o lokomotivi i ni o čemu drugom.
Isto tako Vat. Isto tako stric Gvido. Samo
ja bacam mrežice gore i dole i gledam
hoće li se nešto uloviti u njih. Cvetovi su panični.
Koža je prozirna. Buberov tunel je iskopan,
zasut, opet iskopan. Ja. Četrnaest glava
isečenih, ispresovanih i odsečenih, a opet
zalepe se kao firma i marke, prosjaci.

SMRT 1920. GODINE

Priča je jajasta, jedan maleni *tandrum*.

Za jelo ne postoji.

Za vladu je neizbežna.

Goti je ne bi razumeli.

Rodio sam se kao kučkin sin.

Ime mi je Domaće Selo.

Oljuštio sam krušku.

Ne bih znao ništa više od toga.

Crnci su smešni.

Dakle znam još nešto.

Uholaže same sebi skrcaju semantičke noge

i, ili podmetnu hoklice, ne zna se.

Najviše volim staklena jezera u božićnim jaslicama,

tako da je voda kamfor i kamfor zima.

Desilo se i jedno i drugo.

Profil u pet devetina.

Mirišite se.

Mirišite se.

Mirišite se.

URADIO ME

Neki odmorni tuneli blinknuli su na visokim terasama.
Zašto bi zmija išla na sunce?
Ne zna.

Zašto bi se smejala?
Ne zna.
Bila bi opekla žaoku i ramena i ako bi još

istrajavala, mogla bi poleteti.
Žalim i skačem.
Gde je rana?

Zašto je rana?
Gde je žaba?
Zašto me je tako uradio Dejvid King u Spoletu.

i otvorio mi Ameriku
iako nije bio ni iz kakve Amerike.
Zašto se osećam dobro u crkvama u

Italiji, a i u Vajomingu. Tamo su ljudi zaista
pobožni. Ubijaju se i srljaju u
vođenje ljubavi, u pravo pravcato

vođenje ljubavi. Jezivo čute, povraćaju i
ubijaju. Ulica se trese, vazduh nad ulicom se
trese i kauboј

hvata, kauboј se uvek uhvati. Oblaci su
svetli i drogirani. Živeli smo u
nezaključanoj kući bez ograda na putu za

Vajoming. U kući s toplim svetlosmeđim
vratima, s crvenim ciglama, s ogromnim
drvećem,

s ljljaškom napravljenom s ljubljavlju,
dok sve to nije uništio American
Sublime.

SQUIRREL HILL

U mojoj ulici su Liban, kedrovi, humus,
sati za parkiranje s okruglim glavama,
Murray Avenue Grill, Squirrel Hill Flowers,
ATM-ovi, Cyber Conxion. Kolena su mi
modra, hladno mi je, sunce je visoko i
jezivo. U mojoj ulici je romantičan
novogotski zamak s nasađenim kamenim zupcima. Zupci
učvršćuju daske, kao da mu se klate
zubi. Džoa su pogodili u predelu struka, skuplja za
kolica. Bele zube ima, svakog će trena
imati za kolica. Ne vrtim dugmiće.
Imam fiksirano na Public Radio. Tamo
mi puno kažu. Ljudi su *dreamy*,
debeli i srećni. Jedna kirnja potapa Reksa.

(Sa slovenačkog preveo **Ivan Antić**)